

ת"פ 9979/03/22 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 9979-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת דנה כהן-לקח המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד סתיו שפירא (פמ"י)
נגד הנאשם		פלוני ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בת"פ 9979-03-22 (להלן גם: התיק העיקרי) בעבירות אותן ביצע בהיותו בגיר ואשר יוחסו לו בכתב אישום מתוקן כדלקמן:

(-) עבירה אחת של חברות פעילה בארגון טרור לפי סעיף 22(ב) לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור).

(-) שלוש עבירות של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או: החוק).

(-) עבירה אחת של מעשה טרור של ניסיון הצתה לפי סעיף 448(א) סיפא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, וכן סעיף 37 לחוק המאבק בטרור.

(-) ארבע עבירות של פעולה בנשק למטרות טרור לפי סעיף 30(א) לחוק המאבק בטרור.

(-) שתי עבירות של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא לפי סעיף 329(א)(2) בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין, וכן סעיף 37 לחוק המאבק בטרור.

(-) שתי עבירות של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1), (2), (3) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

בנוסף, הנאשם צירף תיק שהיה תלוי ועומד נגדו בבית משפט השלום לנוער בירושלים - ת"פ 70483-12-20 (להלן גם: תיק הנוער המצורף או: התיק המצורף). בתיק המצורף האמור, נקבע על יסוד הודאת הנאשם במסגרת הסדר טיעון, כי בעת שהיה קטין הוא ביצע את העבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן כדלקמן:

(-) עבירה אחת של ניסיון תקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1), (2) בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

(-) עבירה אחת של היזק בזדון לפי סעיף 452 לחוק העונשין.

2. בכל הנוגע לתיק העיקרי - כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם, מחזיק ארבעה אישומים לגבי מעשים שהנאשם ביצע בהיותו בגיר כבן 18.5, ואשר אלה פרטיהם:

לפי האישום הראשון, במהלך השנים 2020-2021 בוצעו על ידי צעירים רבים בשכונת עיסאווייה בירושלים (להלן גם: השכונה), הפרות סדר קשות ומרובות כנגד כוחות הביטחון אשר כללו ידוי אבנים, השלכת בקבוקי תבערה וירי זיקוקים לעבר כוחות הביטחון בעת פעילותם בשכונה. החל ממאי 2021, הוקמה התארגנות מוסדרת בשכונת עיסאווייה שמטרתה הייתה לפעול יחד לשם ייזום, הכנה, ארגון וביצוע של מעשי טרור וכן פעולות בנשק לביצוע מעשי טרור כנגד כוחות הביטחון במסגרת הפרות סדר אלימות בשכונה, וזאת כדי לזרוע פחד וטרור ועל מנת למנוע מהמשטרה להיכנס לשכונה (להלן: ארגון הטרור או: הארגון). לארגון חברו צעירים אשר חולקו לשתי חוליות. כל חוליה מנתה בין 7 ל-10 חברים, אשר מוינו לפי מקום מגוריהם על מנת להקל על ביצוע העימותים. בראש כל חוליה עמד מנהיג אשר היה אחראי על ארגון הפעילות תוך תיאום בין החוליות. בראש חוליה אחת עמד עומד מחמוד (להלן: החוליה הראשונה), ובראש החוליה השנייה עמד אקם מוסטפא (להלן: החוליה השנייה). החוליות פעלו בשני מקומות מפגש קבועים בשכונה. במסגרת פעילות הארגון, אספו חברי החוליות כספים מחבריהם, באמצעותם נהגו לקנות זיקוקים לשם ירי על כוחות הביטחון בהפרות סדר אלימות, וכן גלוני בנזין לשם הכנת בקבוקי תבערה לצורך השלכתם לעבר כוחות הביטחון במטרה לפגוע בהם ממניע לאומני אידיאולוגי. חברי הארגון היו מקבלים מעת לעת החלטות לפיהן יש ליזום או להשתתף בהתפרעות כנגד כוחות הביטחון, היו יוצרים קשר אחד עם השני באמצעות שיחות באפליקציית "וואטסאפ" בלבד, ומודיעים אחד לשני להתכנס להתפרעות. בכדי להסוות את מעשיהם, נדברו ביניהם חברי הארגון להשתמש בשיחות הטלפון שלהם במילות קוד כגון: "בוא נלך לשתות" או "בוא נלך לעשן". או אז, בשיטת פעולה קבועה, היו חברי הארגון מתכנסים במקומות המפגש, מביאים למקום זיקוקים וגלוני בנזין, מכינים עשרות בקבוקי תבערה, יוצאים לנקודות מרכזיות בשכונה, ותוקפים את כוחות הביטחון באמצעות בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים. לעיתים היו חברי הארגון גוררים פחי אשפה גדולים למרכזי צירים ראשיים בשכונה ומציתים אותם, וכל זאת במטרה למשוך למקום את כוחות הביטחון על מנת לפגוע בהם ולהפריע להם בפעולתם. משהגיעו כוחות הביטחון למקום, היו חברי הארגון מיידים עליהם אבנים, חפצים, בקבוקי תבערה וזיקוקים אותם הכינו מבעוד מועד, וכל זאת בכדי לפצוע אותם ולפגוע בהם פגיעה חמורה, והכל ממניע לאומני אידיאולוגי, במטרה לעורר פחד או בהלה בציבור וכדי למנוע מכוחות הביטחון לפעול בשכונה. במסגרת האישום הראשון הנ"ל, הנאשם הודה בכך שבמועד שאינו ידוע למאשימה, עובר לספטמבר 2021, הוא הצטרף לחוליה הראשונה, נטל חלק בפעילות הארגון, וביצע פעילות עבור הארגון או במטרה לקדם את פעילותו. הנאשם הוסיף והודה כי האישומים השני עד הרביעי שיפורטו להלן, בוצעו במסגרת הארגון ובמתכונת שתוארה לעיל. בגין כך, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של חברות בארגון טרור.

לפי האישום השני, בהמשך לאמור באישום הראשון, ביום 8.9.2021 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, גמלה החלטה בליבם של חברי הארגון, ובהם הנאשם, ליזום התפרעות אלימה בשכונה ולפגוע בכוחות הביטחון, והכל מתוך מניע לאומני ואידיאולוגי. לשם כך, חברי החוליה ובהם הנאשם התכנסו במקומות המפגש, ויצרו יחד עשרות בקבוקי תבערה על מנת לידות אותם על כוחות הביטחון. סמוך לכך, הלכו יחד כל חברי החוליות, ובהם הנאשם, לעבר שכונת עליאן כשהם רעולי פנים, והחלו ליידות לעבר כוחות הביטחון עשרות בקבוקי תבערה ואבנים ממרחק 30 מטרים. הנאשם אף הוא השתתף בהתפרעות והשליך מספר בקבוקי תבערה לעבר השוטרים, והכל מתוך מניע לאומני

אידיאולוגי. חלק מבקבוקי התבערה והזיקוקים שנזרקו, פגעו סמוך לשוטרים. בגין כך, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירת התפרעות, בעבירת מעשה טרור של ניסיון הצתה, וכן בשתי עבירות של פעולה בנשק (ייצור נשק ונשיאת נשק) למטרות טרור.

לפי האישום השלישי, בהמשך לאמור באישום הראשון, ביום 11.9.2021, בשעה 21:00 או בסמוך לכך, התפתחה התפרעות בכניסה לשכונה כנגד כוחות הביטחון. חברי הארגון ובתוכם הנאשם החליטו להשתתף בהתפרעות. לצורך כך, חלק מחברי החוליות ובהם הנאשם, נפגשו והגיעו יחדיו למקום ההתפרעות כשהם רעולי פנים, והחלו לחסום את הציר באמצעות פחי אשפה. משהגיעו השוטרים, החלו חברי הארגון להשליך אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון. הנאשם השתתף בהתפרעות, ויידה בקבוק תבערה וכן מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון ממרחק 30 מטרים, והכל מתוך מניע לאומני אידיאולוגי. חלק מבקבוקי התבערה שנזרקו פגעו סמוך מאוד לשוטרים באופן שסיכן את חייהם. בגין כך, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירות של התפרעות, מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, פעולה בנשק למטרות טרור, וכן ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות.

לפי האישום הרביעי, בהמשך לאמור באישום הראשון, ביום 28.9.2021, חברי הארגון, ובהם הנאשם, החליטו ליזום התפרעות אלימה בשכונה ולפגוע בכוחות הביטחון, והכל מתוך מניע לאומני ואידיאולוגי. כאמור באישום הראשון, חברי החוליה ובהם הנאשם התכנסו באחד ממקומות המפגש כשהם מביאים עמם בקבוקים, סמרטוטים ובנזין עבור ייצור בקבוקי תבערה. כולם יחדיו ייצרו במקום עשרות בקבוקי תבערה לשם יידויים על כוחות הביטחון. כמו כן, חלק מחברי הארגון הביאו מספר קרטוני זיקוקים, לשם ירי זיקוקים על כוחות הביטחון. סמוך למתואר לעיל, הלכו יחד כל חברי החוליות, ובהם הנאשם, לעבר שכונת עליאן כשהם רעולי פנים, והחלו ליידות לעבר כוחות הביטחון עשרות בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים ממרחק 20 מטרים. הנאשם אף הוא השתתף בהתפרעות והשליך מספר אבנים לעבר השוטרים, והכל מתוך מניע לאומני אידיאולוגי. חלק מבקבוקי התבערה והזיקוקים שנזרקו פגעו סמוך מאוד לשוטרים באופן שסיכן את חייהם. בהמשך ההתפרעות, בוצע ירי מנשק חם לעבר השוטרים על-ידי אחר (קוסאי עליאן). בגין כך, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירות של התפרעות, מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, פעולה בנשק למטרות טרור, וכן ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות.

3. בכל הנוגע לתיק הנוער המצורף - בהתאם להודאת הנאשם, ביום 21.12.2020 בשעה 10:30 או בסמוך לכך, עובדי עיריית ירושלים בליווי שוטרים (להלן: הצוות) ביצעו פעילות של מחיקת כתובת גרפיטי מקיר בשכונת עובייד בעיסאווייה. אותה עת, הנאשם שהיה קטין כבן 17.5, יידה אבן לעבר הצוות ממרחק של כ-37 מטרים, וזאת ביחד עם אחר שאף הוא יידה אבן לעבר הצוות. לאחר מכן השניים ברחו מהמקום. בעקבות כך, נגרם נזק פח לניידת משטרה. על יסוד הודאת הנאשם, נקבע כי הוא ביצע עבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, וכן עבירת היזק בזדון.

4. הצדדים לא באו בהסכמה לעניין העונש וכל צד נותר חופשי בטיעונו. נוכח גילו של הנאשם הוא נשלח לתסקיר חובה.

תסקיר שירות המבחן

5. מהתסקיר עולה כי הנאשם הוא כיום כבן 19, נעדר הרשעות קודמות. טרם מעצרו התגורר בבית הוריו ועבד בעבודות אלומיניום לאחר סיום 10 שנות לימוד. שירות המבחן ציין כי הנאשם התקשה לשתף פעולה עמו, עקב חוסר אמון מצד הנאשם בשירות המבחן כנציג הממסד. הנאשם סיפר לשירות המבחן כי השתתף בהתפרעויות והשליך זיקוקים לעבר שוטרים תמורת סכום כסף שהובטח לו על-ידי חברים בשכונה. הנאשם נטל אחריות חלקית בלבד למעשיו, שלל השתייכות לארגון טרור והכחיש מניע אידיאולוגי לאומני (יצוין כבר עתה כי בדיון הטיעונים לעונש לפני, הבהירו הנאשם ובא כוחו כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאתו: פרוטוקול דיון מיום 13.3.2023, עמ' 12, ש' 14-16).

מבחינת גורמי סיכוי - שירות המבחן ציין כי הנאשם הוא בעל יכולות ורבאליות תקינות, כאשר טרם הסתבכותו בפלילים הוא ניסה להשתלב בשוק העבודה.

מבחינת גורמי סיכון - שירות המבחן ציין בתסקיר כי העבירות נושא התיק העיקרי, בוצעו בעת שכבר היה תלוי ועומד כנגד הנאשם כתב אישום במסגרת תיק הנוער המצורף, אך הדבר לא הרתיע את הנאשם ממעורבות חוזרת בעבירות דומות. צוין כי מדובר בבחור צעיר שעומד בפתחה של דרך לביסוס דפוסים אנטי סוציאליים, שחוזר ומסתבך בעבירות בעלות מאפיינים דומים, ומתקשה לשתף פעולה עם גורמי הטיפול. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי בקבלת סמכות וגבולות, תוך נטייה להתפתות להשגת כסף קל ומהיר ללא שיקול דעת מקדים, ותוך קווי אישיות לא בשלים. הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו, וצוין כי הוא בעל נטייה להתנהל מתוך עמדות מקלות כלפי החוק ומזעור חומרת מעשיו. בהתחשב בכל אלה, שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות דומות אצל הנאשם, הוא גבוה.

בשורה התחתונה - שירות המבחן נמנע מהמלצה טיפולית או שיקומית, ותחת זאת המליץ על הטלת ענישה הרתעתית משמעותית בדמות מאסר בפועל, על-מנת לחדד לנאשם את המחיר הטמון בהישנות עבירות דומות בעתיד.

טיעוני הצדדים לעונש

6. שני הצדדים טענו למתחמי ענישה הולמת לגבי התיק העיקרי, שהעבירות בו בוצעו בהיותו של הנאשם בגיר כבן 18.5. הצדדים נמנעו מלטעון למתחם עונש הולם לגבי תיק הנוער המצורף, שהעבירות במסגרתו בוצעו כשהנאשם היה קטין כבן 17.5.

7. המאשימה טענה לעונש בתיק העיקרי, וסברה כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון שעניינו בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור, נע מ-22 עד 50 חודשי מאסר בפועל. אשר לאישומים השני עד הרביעי בתיק העיקרי, המאשימה טענה כי יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אחד מהאישומים, באופן שהמתחם בגין כל אישום ינוע מ-40 עד 60 חודשי מאסר בפועל. לטענת המאשימה, מן הראוי להעמיד את עונשו של הנאשם בתיק העיקרי באמצע המתחמים הנטענים, תוך חפיפה חלקית ביניהם. בתגובתה בכתב מיום 13.4.2023, התייחסה המאשימה לעונשים שנגזרו בעניינם של מעורבים אחרים בפרשה, וביקשה לעדכן את עמדתה העונשית ו"לחפוף באופן נרחב יותר" את המתחמים להם טענה במסגרת ישיבת הטיעונים לעונש (שם, פס' 5). בכל הנוגע לתיק הנוער המצורף, המאשימה טענה כי יש להטיל על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל בגינו. לשיטת המאשימה בהתאם לתגובתה בכתב מיום

13.4.2023, בגין שני התיקים יחדיו (העיקרי והמצורף) מן הראוי לגזור על הנאשם עונש של 7.5 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי משמעותי, וקנס כספי.

8. הסנגור טען לעונש בתיק העיקרי, וסבר כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון שעניינו בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור, נע מ-12 עד 24 חודשי מאסר בפועל. לשיטת הסנגור, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד כולל בגין שלושת האישומים הנוספים בתיק העיקרי (האישומים השני עד הרביעי), באופן שהמתחם בגין שלושת האישומים יחדיו ינוע מ-20 עד 40 חודשי מאסר בפועל. אשר לתיק הנוער המצורף, הסנגור טען כי יש להטיל על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בפועל בגינו, תוך חפיפתו באופן מלא או חלקי עם העונש בגין התיק העיקרי. לשיטת הסנגור, בגין שני התיקים יחדיו (העיקרי והמצורף) מן הראוי להטיל על הנאשם עונש של 40 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה.

9. הנאשם בדבריו לפני התנצל על מעשיו, טען שמדובר בטעות, והביע רצון לחזור לחיים תקינים.

10. אפנה, אפוא, לדיון ולהכרעה בטענות הצדדים לעניין עונשו של הנאשם. אפתח בגזירת הדין בגין התיק העיקרי, ולאחר מכן אדון בעונש בגין התיק המצורף.

א. התיק העיקרי

(1) הערה מקדימה לעניין גזירת הדין בעניינם של מעורבים אחרים בפרשה נושא התיק העיקרי

11. נכון למועד כתיבת גזר דין זה, ניתנו מספר גזרי דין בעניינם של מעורבים אחרים בפרשה נושא התיק העיקרי - חלקם בגירים וחלקם קטינים. ב"כ הצדדים התייחסו לגזרי הדין האמורים בטיעוניהם בעל-פה ובכתב. אף אני אראה להתייחס אליהם לצורך גזירת הדין בתיק העיקרי.

12. להלן אעמוד על המקרים שדנו בעניינם של בגירים שהיו מעורבים בפרשה נושא התיק העיקרי. מקרים אלה רלוונטיים במיוחד לענייננו, שכן גם הנאשם שלפניי היה בגיר שגילו מעל 18 בעת ביצוע המעשים נושא התיק העיקרי:

(א) ת"פ (י-ם) 6425-03-22 מדינת ישראל נ' ראזם (24.10.2022) - תיק זה נדון לפני כב' השופטת ת' בר-אשר (להלן: תיק ראזם). גזר הדין בתיק האמור דן בעניינם של 7 נאשמים בגירים שנטלו חלק פעיל בפרשה נושא התיק העיקרי. לצורך גזירת דינו של הנאשם לפניי, יש להתמקד בנאשמים 1 ו-2 בתיק ראזם. נאשמים 1 ו-2 הנ"ל היו בגירים שגילם מעל 19 בעת ביצוע המעשים, והם הורשעו לפי הודאתם בשלושה אישומים: אישום ראשון עניינו בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור בשכונת עיסאווייה, בו היה חבר גם הנאשם שלפניי. שני אישומים נוספים היו בגין שתי התפרעויות בשכונה שבמהלכן הנאשמים 1 ו-2 נטלו חלק פעיל במסגרת חברותם בארגון הטרור האמור. בשתי ההתפרעויות האמורות, הנאשמים 1 ו-2 היו חלק מהחבורה שיידתה לעבר כוחות הביטחון בקבוקי תבערה, זיקוקים ואבנים - חלקם פגעו בסמוך לשוטרים - וזאת מתוך מניע לאומני אידיאולוגי. באחת משתי ההתפרעויות, השניים יצרו בקבוקי תבערה ונשאו אותם. הנאשם 1 בתיק ראזם יידה בעצמו בקבוק תבערה אחד לעבר השוטרים במהלך

התפרעות אחת, ויידה מספר בקבוקי תבערה במהלך התפרעות שנייה. הנאשם 2 בתיק ראזם יידה בעצמו מספר בקבוקי תבערה לעבר השוטרים במהלך התפרעות אחת, ויידה מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון במהלך התפרעות שנייה.

כב' השופטת בר-אשר שדנה בתיק ראזם, קבעה מתחם עונש הולם שנע **מ-12 עד 24 חודשי מאסר בפועל** בגין האישום הראשון שעניינו חברות פעילה בארגון טרור. אשר לשני האישומים הנוספים בהם הורשעו הנאשמים 1 ו-2, נקבע מתחם עונש הולם כולל שנע **מ-30 עד 48 חודשי מאסר בפועל**. בכל הנוגע לגזירת העונש בגדרי המתחמים שנקבעו בתיק ראזם - כב' השופטת בר-אשר ציינה בגזר הדין כי לחובת הנאשם 1 אי הרשעה בעבירה שאינה ממין העניין; ואילו לחובת הנאשם 2 הרשעה בעבירות ממין העניין, בגין נגזרו עליו בשעתו 16 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה בר הפעלה בן 4 חודשים. כב' השופטת בר-אשר ראתה לחפוף במידה מסוימת בין המתחמים שקבעה, ולהעמיד את עונשו של הנאשם 1 בחלק התחתון של המתחמים אף שלא בתחתיתם, וכן להעמיד את עונשו של הנאשם 2 בחלק התחתון של השליש האמצעי של המתחמים שנקבעו. בסופה של דרך, כב' השופטת בר-אשר גזרה על הנאשם 1 עונש של **40 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים וקנס כספי. על הנאשם 2 נגזרו **46 חודשי מאסר בפועל**, תוך הפעלה במצטבר של 4 חודשי מאסר על תנאי, באופן שבסך הכל הושת על הנאשם 2 עונש של **50 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים וקנס כספי.

כל אחד מהצדדים בתיק ראזם ערער על גזר הדין (ע"פ 8114/22 מדינת ישראל מ' ראזם (30.1.2023)). בית המשפט העליון מפי כב' השופט י' אלרון ובהסכמת כב' השופטים י' וילנר וי' כשר, דחה את ערעורי הנאשמים על חומרת העונש, וקיבל את ערעור המדינה על קולת העונש. כב' השופט אלרון ציין כי כתב האישום: "...מציר תמונה עגומה של חבורת צעירים אשר נקבצו להם יחדיו מתוך מניע לאומני-אידיאולוגי לצורך ארגון התפרעויות ופגיעה בכוחות הביטחון וגורמי האכיפה באמצעות ידיו בקבוקי תבערה והשלכת אבנים. העונש אשר נגזר עליהם מחייב את התערבותנו, הן מאחר שהוא אינו הולם את חומרת מעשיהם כשלעצמם; הן בראי מגמת ההחמרה הנגזרת מחוק המאבק בטרור; הן מפני שאין בנמצא נסיבות משמעותיות לזכות המשיבים המאפשרות הקלה בעונשם" (שם, פס' 16). מטעמים שפורטו בפסק דינו של כב' השופט אלרון, נקבע כי מתחמי הענישה ההולמת שנקבעו בערכאה הדיונית מקלים עם הנאשמים בתיק ראזם יתר על המידה. עוד נקבע כי ההודאה, הגיל הצעיר, וההשערה בדבר שאיפותיהם הנורמטיביות של הנאשמים בתיק ראזם אינן בעלות משקל משמעותי, שכן בעבירות טרור שבוצעו על רקע לאומני אידיאולוגי, הבכורה מסורה לשיקולי הרתעת היחיד והרבים ולשיקולי ההגנה על שלום הציבור. כך במיוחד, כאשר למרבית הנאשמים בתיק ראזם היו הרשעות קודמות בפלילים, באופן המלמד כי הם התמידו בדרך העבריינית (שם, פס' 23-24). בהתחשב בכך, נפסק כי לא היה מקום להעמיד את עונשם של הנאשמים בחלק התחתון של המתחמים, וכי ראוי להחמיר משמעותית בעונשם באופן שיהלום את חומרת מעשיהם (שם, פס' 26). לפיכך נפסק כי בשים לב לכלל שלפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, עונשו של הנאשם 1 בתיק ראזם יועמד על **56** (חלף 40) חודשי מאסר בפועל; ועונשו של הנאשם 2 בתיק ראזם יועמד על **62** (חלף 46) חודשי מאסר בפועל, לצד הפעלה במצטבר של 4 חודשי מאסר על תנאי.

(ב) ת"פ (י-ם) 33614-01-22 מדינת ישראל נ' אבו עסב (14.3.2023) - תיק זה נדון לפני כב' השופטת ח' מ' לומפ (להלן: תיק אבו עסב). גזר הדין בתיק האמור דן בעניינו של נאשם בגיר (להלן: אבו עסב) שגילו היה מעל 21 בעת ביצוע המעשים, ואשר הורשע לפי הודאתו בשני אישומים: האישום הראשון עניינו בעבירה של חברות פעילה בארגון

טרור בשכונת עיסאווייה, בו היה חבר גם הנאשם שלפניי. אישום נוסף היה בגין התפרעות שנערכה לזכרו של תושב שכונה שביצע פיגוע בעיר העתיקה ונוטרל. אבו עסב נטל חלק פעיל בהתפרעות האמורה במסגרת חברותו בארגון הטרור הנדון. הוא ייצר ביחד עם אחרים בקבוקי תבערה, חסם ביחד עם אחרים כביש באמצעות פחי אשפה, וכשהגיעו כוחות משטרה למקום יידה לעברם מספר בקבוקי תבערה ממרחק של 30 מטרים וזאת ממניע לאומני אידיאולוגי. בד בבד, אחרים יידו אבנים, בקבוקי תבערה וזיקוקים. חלקם פגעו בסמוך לשוטרים באופן שסיכן את חייהם. אחד מהבקות"בים אף פגע בשיח סמוך לשוטרים והציתו.

כב' השופטת לומפ שדנה בתיק אבו עסב, התייחסה בגזר דינה לפסיקתו של בית המשפט העליון בתיק ראזם, ולצורך העולה ממנו בהחמרת הענישה. בהתאם לכך, השופטת לומפ קבעה מתחם עונש הולם שנע **מ-16 עד 34 חודשי מאסר בפועל**, וזאת בגין האישום הראשון שעניינו בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור. אשר לאישום הנוסף בו הורשע אבו עסב, נקבע מתחם עונש הולם שנע **מ-24 עד 48 חודשי מאסר בפועל**. בכל הנוגע לגזירת העונש בגדרי המתחמים שנקבעו - כב' השופטת לומפ עמדה על כך שלאבו עסב עבר פלילי מכביד שכלל שלוש הרשעות קודמות בעבירות ממין העניין, בגין ריצה שלוש עונשי מאסר בפועל. בהתחשב בכך, ובשים לב להרתעת היחיד והרבים כמו גם לעקרון האחידות בענישה, נגזר על אבו עסב עונש של **47 חודשי מאסר בפועל ומאסרים מותנים**.

13. הסנגור התייחס בטיעונו לפניי לשני גזרי דין נוספים שניתנו בפרשה בכללותה, ואשר דנו בעניינם של קטינים. לטענתו, בהלכה הפסוקה נקבע כי בעבירות מן הסוג בהן עסקינן, אין מקום ליתן לקטינות משקל משמעותי במסגרת גזירת הדין; ואם כך, הרי לשיטת הסנגור ניתן וראוי ללמוד משני גזרי הדין שעסקו בקטינים, גם לעניינו של הנאשם שלפניי שביצע את העבירות נושא התיק העיקרי כשהיה בגיר. ואלה המקרים אליהם הפנה הסנגור בטיעונו, אשר עסקו בגזירת דינם של קטינים שהיו מעורבים בפרשה הנוכחית:

(א) ת"פ (י-ם) 7380-03-22 מדינת ישראל נ' פלוני (1.3.2023) - תיק זה נדון לפני כב' השופט א' סלע (להלן: תיק פלוני). גזר הדין בתיק האמור דן בעניינם של שלושה קטינים שגילם מעל 17.5 בעת ביצוע המעשים. נאשם 1 הורשע לפי הודאתו בחמישה אישומים: אישום ראשון עניינו בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור בשכונת עיסאווייה, בו היה חבר גם הנאשם שלפניי. ארבעה אישומים נוספים היו בגין ארבע התפרעויות בשכונה שבהן הנאשם 1 נטל חלק פעיל במסגרת חברותו בארגון הטרור האמור. בנוסף, הנאשם 1 צייר שני תיקים (כפי שיפורט בהמשך הדברים, אחד משני התיקים המצורפים הנ"ל, הוא התיק שצורף בעניינו של הנאשם שלפניי). בגין כל אלה, נאשם 1 בתיק פלוני נידון לעונש של **65 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה**. אשר לנאשמים 2 ו-3 בתיק פלוני - הללו הורשעו לפי הודאתם בשני אישומים: אישום ראשון עניינו בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור בשכונת עיסאווייה, בו היה חבר גם הנאשם שלפניי. אישום נוסף היה בגין התפרעות בשכונה, אשר בה הנאשמים 2 ו-3 נטלו חלק פעיל במסגרת חברותם בארגון הטרור האמור. כנגד כל אחד מהנאשמים 2 ו-3 היה תלוי ועומד מאסר מותנה. בגין כך, הנאשם 2 בתיק פלוני נידון לעונש של **40 חודשי מאסר בפועל**, בתוספת הפעלה במצטבר של 6 חודשי מאסר על תנאי, ובסך הכל **46 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה**. הנאשם 3 בתיק פלוני נידון לעונש של **40 חודשי מאסר בפועל**, בתוספת הפעלה במצטבר של 4 חודשי מאסר על תנאי, ובסך הכל **44 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה**.

(ב) ת"פ (י-ם) 10049-03-22 מדינת ישראל נ' י"ע (14.3.2023) - תיק זה נדון לפני כב' השופטת ח' מ' לומפ

(להלן: תיק י"ע). גזר הדין בתיק האמור דן בעניינו של הקטין י"ע שגילו היה מעל 17.5 בעת ביצוע המעשים. הקטין י"ע הורשע לפי הודאתו בארבעה אישומים: אישום ראשון עניינו בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור בשכונת עיסאווייה, בו היה חבר גם הנאשם שלפניי. שלושה אישומים נוספים היו בגין שלוש התפרעויות בשכונה, שבהן הקטין י"ע נטל חלק פעיל. לגבי שתיים מתוך שלוש ההתפרעויות, הצטרפותו של הקטין י"ע הייתה ספונטאנית, שלא במסגרת חברותו בארגון הטרור האמור. מנגד, הצטרפותו של י"ע לאחת מתוך שלוש ההתפרעויות, הייתה כחלק מחברותו בארגון הטרור. י"ע היה נעדר עבר פלילי בעת ביצוע המעשים ותסקיר שירות המבחן בעניינו כלל היבטים חיוביים. בהתחשב בכל אלה, כב' השופטת לומפ גזרה על הקטין י"ע עונש של 33 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסרים מותנים.

14. העונשים שנגזרו בארבעת התיקים האמורים - תיק ראזם, תיק אבו עסב, תיק פלוניס, ותיק י"ע - יקבלו התייחסות בהמשך הדין בתיק העיקרי, תוך השוואה ביניהם ובין עניינו של הנאשם שלפניי.

(2) ריבוי עבירות בתיק העיקרי

15. כפי שפורט לעיל, התיק העיקרי של הנאשם שלפניי כולל ארבעה אישומים, ובהם שורה ארוכה של עבירות.

16. שני הצדדים היו מאוחדים בדעה לפיה יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין האישום הראשון, שעניינו בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור. עמדה זו מקובלת עליי. היא תואמת את דרך ההילוך בה נקטו המותבים הקודמים שדנו בתיק ראזם ובתיק אבו עסב כמפורט בפס' 12 לדבריי לעיל (למען שלמות התמונה יצוין כי בתיק פלוניס ובתיק י"ע, לא נקבעו מתחמי עונש הולם שכן הם דנו בעניינם של קטינים). בהתחשב בכך, אף אני אראה לקבוע מתחם עונש הולם עצמאי בעניינו של האישום הראשון.

17. אשר לאישומים השני עד הרביעי בהם הורשע הנאשם שלפניי - הצדדים חלוקים בשאלה האם יש לראות בכל אחד מן האישומים האמורים, אירוע עצמאי המצדיק קביעתו של מתחם עונש הולם נפרד בגינו (כטענת המאשימה); או שמא יש לראות באישומים השני עד הרביעי בגדר אירוע אחד, כך שיש לקבוע בעניינם מתחם עונש הולם כולל (כטענת ההגנה). במחלוקת זו עמדתי היא כעמדת ההגנה:

האישומים השני עד הרביעי התרחשו בסמיכות זמנים, שכן העבירות בהן בוצעו במהלך חודש ספטמבר 2021. המעשים בשלושת האישומים האמורים דומים בחומרתם ובמהותם, והם בוצעו באופן שיטתי במסגרת חברותו של הנאשם בארגון הטרור הנדון. המעשים מקיימים זיקה עניינית הדוקה והם מהווים חלק ממסכת עובדתית אחת. כל אלה מובילים למסקנה כי מתקיים "מבחן הקשר ההדוק" המצדיק קביעתו של מתחם עונש הולם אחד בגין כלל העבירות שבוצעו באישומים השני עד הרביעי, וזאת בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין. יוער כי הערכאה הדיונית בתיק ראזם נקטה בדרך הילוך דומה. בית המשפט העליון בתיק ראזם לא התערב בדרך הילוך זו (להבדיל מהתערבות בעונש שנגזר).

18. לצד הדברים האמורים, אני רואה להוסיף שתי הערות:

ראשית, ראוי להדגיש כי במסגרת קביעתו של מתחם העונש ההולם בגין האישומים השני עד הרביעי בכללותם, יש ליתן משקל לכך שמדובר בשלושה אישומים שכל אחד מהם מקים "מעשים" נפרדים כמובנו של המונח "מעשה" בסעיף 186 סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982. ברי כי טיב ומספר ה"מעשים" שבגינם הורשע הנאשם, ישו מידה של חומרה שתשפיע על קביעת המתחם הכולל בעטים.

שנית, ראוי לציין כי מאחר שהמעשים נושא האישומים השני עד הרביעי, בוצעו כולם במסגרת החברות הפעילה של הנאשם בארגון טרור כמפורט באישום הראשון, אראה לגזור עונש כולל בגין שני המתחמים, תוך חפיפה מסוימת ביניהם (ראו: סעיף 40(ב) לחוק העונשין).

(3) מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון בתיק העיקרי

19. כאמור, במסגרת האישום הראשון הורשע הנאשם לפי הודאתו בעבירה של חברות פעילה בארגון טרור. **הערך המונח** במסגרת העבירה האמורה הוא הגנה על בטחון הציבור. במקרה דנן, הנאשם הצטרף לארגון טרור שהוקם בשכונת עיסאווייה יש מאין, ונטל חלק פעיל בהתפרעויות שתוכננו ואורגנו על-ידי ארגון הטרור האמור.

20. **נסיבות ביצוע העבירה** של חברות פעילה בארגון טרור, פורטו בהרחבה בפס' 2 לדבריי לעיל. **לקולא**, ניתן לציין כי עסקינן בארגון טרור לא מוכרז שפעל באופן מקומי במסגרת שכונת מגורים קונקרטיית (אף שראוי להדגיש כי הכרזה על ארגון כארגון טרור אינה תנאי לאישום ולהרשעה בעבירה של חברות בארגון טרור. ראו: ע"פ 3793/18 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 38 (3.5.2020)). **לחומרא**, יש להביא בחשבון את הנתונים הבאים: (א) מטרת ההתארגנות של חברי ארגון הטרור הייתה לזרוע פחד וטרור, וכן למנוע מהמשטרה מלהיכנס לשכונה, באופן שחותר תחת הסדר הציבורי ועקרון שלטון החוק. הכל ממניע לאומני אידיאולוגי שמוסיף חומרה למעשים. (ב) מדובר בארגון טרור שפעילותו הייתה מוסדרת באמצעות חוליות, כשבראש כל אחת מהן עמד מנהיג. הנאשם שלפניי היה חבר באחת החוליות. (ג) החברות הפעילה בארגון הטרור כללה התכנסות משותפת במקומות מסתור ושימוש במילות קוד, רכישת זיקוקים והכנת בקת"בים, וביצוע משותף של התפרעויות מתוכננות ומאורגנות כנגד כוחות הביטחון.

21. מבחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** - העונש המרבי הקבוע בחוק בגין העבירה של חברות פעילה בארגון טרור הוא מאסר 7 שנים. כפי שפורט בפס' 12 לדבריי לעיל, בית המשפט העליון בתיק ראזם פסק כי מתחם העונש ההולם שקבעה הערכאה הדינית באותו תיק בגין העבירה האמורה (**עד 12 עד 24** חודשי מאסר בפועל) היה מקל באופן משמעותי (שם, פס' 20). בהתחשב בפסיקתו האמורה של בית המשפט העליון, נקבע בתיק אבו עסב מתחם עונש הולם שנע מ-16 עד 34 חודשי מאסר בפועל בגין האישום שעניינו חברות פעילה בארגון טרור (ראו: פס' 12(ב) לדבריי לעיל). לשיטתי, ראוי לאמץ מתחם קרוב לזה שנקבע בתיק אבו עסב.

22. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת - אני רואה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון שעניינו חברות פעילה בארגון טרור, נע מ-**18 עד 36** חודשי מאסר בפועל. אדגיש כי לגבי ההתפרעויות והמעשים האלימים שבוצעו במסגרת החברות בארגון הטרור, יקבע מתחם עונש הולם

נפרד כמפורט להלן.

(4) מתחם העונש ההולם בגין האישומים השני עד הרביעי בתיק העיקרי

23. כאמור, האישומים השני עד הרביעי בתיק העיקרי, ענינם בשלושה אירועים של התפרעויות מאורגנות בשכונת עיסאויה במהלך חודש ספטמבר 2021, וזאת במסגרת חברותו של הנאשם בארגון הטרור שפעל בשכונה.

הערכים המוגנים שנפגעו עקב מעשים אלה הם שמירה על בטחון הציבור, על חיי אדם ועל הסדר הציבורי, וכן הגנה על חייהם ועל שלמות גופם ונפשם של העוסקים במלאכת אכיפת החוק. עוצמת הפגיעה בערכים אלה במקרה דנן הייתה משמעותית, שכן מדובר במעשים שבוצעו כחלק מחברות בארגון טרור, באופן חוזר ונישנה ובדפוס פעולה מתוכנן, מאורגן ושיטתי, וזאת ממניע לאומני אידיאולוגי, ותוך סיכון משמעותי לחייהם ולגופם של אנשי כוחות הביטחון. כפי שבואר בפסק דינו של כב' השופט אלרון בתיק ראזם, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים בפרשה הנדונה, נובעת הן מהסכנה המוחשית שנלוותה להתפרעויות האלימות כנגד כוחות הביטחון, תוך פגיעה ביסודות שלטון החוק ותוך סיכון חיי אדם; הן מהמניע הלאומני אידיאולוגי שאפיין את המעשים; והן מהעובדה שהמעשים היוו עבירות טרור שזורות תחושת חרדה בציבור ומפרות את שגרת החיים התקינה (שם, פס' 17 ואילך).

24. נסיבות ביצוע העבירות פורטו בהרחבה בפס' 2 לדבריי לעיל. בקצרה בלבד אזכיר כי בשלושת האישומים הנדונים, מעשיו של הנאשם היו מתוכננים ובוצעו כחלק מחברותו בארגון הטרור. באישומים האמורים הנאשם ייצר ונשא בקתב"ים ביחד עם חברים נוספים בארגון הטרור. הוא הגיע לשלושת אירועי ההתפרעות כשהוא רעול פנים. **באישום השני**, הנאשם יידה בעצמו מספר בקת"בים לעבר השוטרים. **באישום השלישי**, הנאשם יידה בעצמו בקת"ב אחד וכן מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון. **באישום הרביעי**, הנאשם יידה בעצמו מספר אבנים לעבר כוחות הביטחון. הנאשם ביצע את כל מעשיו כאשר חברים נוספים של ארגון הטרור מיידים לצידו בקת"בים, זיקוקים ואבנים לעבר כוחות הביטחון ממרחק של 20 או 30 מטרים - חלקם פגעו בסמוך לשוטרים על הנזק הפוטנציאלי הרב הטמון בכך לחיים, לגוף ולרכוש. כל המעשים בוצעו ממניע לאומני אידיאולוגי. רק במזל לא הסתיימו האירועים המתוארים בנזק אקטואלי - בין לכוחות הביטחון, בין לאוכלוסייה המקומית שאף היא חשופה לסיכון הרב הטמון במעשים הנדונים. אמנם, הנאשם היה בגיר-צעיר בעת ביצוע המעשים (מעל גיל 18), אולם אין לפניי טענה כי לא הבין את טיב מעשיו ואת הפסול בהם, או כי לא היה יכול להימנע מהם.

25. מבחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** - העונש המרבי הקבוע בחוק בגין העבירה של מעשה טרור של ניסיון הצתה, הוא מאסר 25 שנים (הנאשם הורשע בעבירה אחת כאמור); העונש המרבי הקבוע בחוק בגין העבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה בצוותא, הוא מאסר 25 שנים (הנאשם הורשע בשתי עבירות כאמור); העונש המרבי הקבוע בחוק בגין העבירה של פעולה בנשק למטרות טרור, הוא מאסר 20 שנים (הנאשם הורשע בארבע עבירות כאמור); העונש המרבי הקבוע בחוק בגין העבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, הוא מאסר 5 שנים ולא פחות מ-3 חודשים (הנאשם הורשע בשתי עבירות כאמור); העונש המרבי הקבוע בחוק בגין העבירה של התפרעות, הוא מאסר **שנתיים** (הנאשם הורשע בשלוש עבירות כאמור).

העונשים המרביים החמורים הקבועים לצד מרבית העבירות בהן הורשע הנאשם שלפניי (כאשר חלקן הגדול בוצעו יותר מפעם אחת), מלמדים על החומרה הרבה שייחס המחוקק לעבירות הנדונות, במיוחד כאשר מדובר במעשה טרור שאז ראה המחוקק לקבוע כפל ענישה עד תקרה של 25 שנים (ראו: סעיף 37 לחוק המאבק בטרור).

פסיקתו של בית המשפט העליון עמדה אף היא על הסיכון והחומרה הטמונים בעבירות הנדונות. כבר נפסק כי: "...העבירות שבהן עסקינן, ובפרט השלכת בקת"ב לעבר אנשים..., יש בהן משום חומרה יתרה והן בבחינת מכת מדינה. המניע האידיאולוגי שמאחורי עבירות אלו ואווירת הטרור שמבצעה כופים על סביבתם מחייבים הטלת עונשים מחמירים על מבצעי העבירות - גם על אלה שעברם נקי מפלילים. עונשים כאמור צריכים להשליט הרתעה ולהרחיק את משלכי האבנים והבקת"בים מרחובותינו לתוך כותלי הכלא כדי להגן על שלום הציבור..." (דברי כב' השופט א' שטיין בע"פ 18/22 אבו זינה נ' מדינת ישראל, פס' 4 (27.7.2022); ראו גם: ע"פ 3708/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פס' 13 (13.7.2021)).

כפי שפורט בפס' 12 לדברי לעיל, בית המשפט העליון בתיק ראזם סבר כי מתחם העונש ההולם שקבעה הערכאה הדיונית באותו תיק בגין שני אישומים (**30 עד 48** חודשי מאסר בפועל), היה מקל במידה משמעותית (שם, פס' 21-22). בהתחשב בפסיקתו האמורה של בית המשפט העליון, קבעה כב' השופטת לומפ בתיק אבו עסב כי בגין אישום אחד שנדון לפניה, מתחם עונש הולם נע **מ-24 עד 48** חודשי מאסר בפועל. הנאשם שלפניי הורשע בשלושה אישומים, כך שמתחם העונש ההולם הכולל בגינם ראוי שיהיה חמור יותר ביחס למתחם שנקבע בתיק אבו עסב בגין אישום אחד. (במאמר מוסגר אזכיר שוב כי בתיק פלוני ובתיק י"ע, לא נקבעו מתחמי ענישה הולמת שכן הם דנו בעניינם של קטינים).

26. בהתחשב בעקרון ההלימה המהווה עקרון מנחה בענישה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות בשלושת האישומים בהם הורשע הנאשם שלפניי; ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת - אני רואה לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין שלושת האישומים (השני עד הרביעי) בהם הורשע הנאשם שלפניי, נע **מ-50 עד 75** חודשי מאסר בפועל.

(5) גזירת העונש המתאים בגדרי המתחמים שנקבעו בתיק העיקרי

27. בנסיבות העניין, לא התבקשתי וממילא לא ראיתי לסטות מהמתחמים שנקבעו לקולא משיקולי שיקום, או לחומרא משיקולי הגנה על שלום הציבור.

28. לצורך גזירת העונש בגדרי המתחמים שנקבעו, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות כאמור בסעיף 40א לחוק העונשין:

לקולא, ניתן להצביע על גילו הצעיר יחסית של הנאשם (בן 18 ומספר חודשים בעת ביצוע המעשים), וכן על ההודאה ונטילת האחריות לפניי, שחסכו את הצורך בניהול הוכחות ובשמיעת עדים. עוד אציין כי לנאשם אין הרשעות קודמות בעברו.

לחומרא, ראוי לציין את הנתונים הבאים: (א) הנאשם ביצע את העבירות בתיק העיקרי, בעת שכתב אישום בתיק הנוער המצורף כבר היה תלוי ועומד נגדו, באופן המעיד על כך שההלך הפלילי לא היווה גורם מרתיע ומציב גבול עבורו. (ב) תסקיר שירות המבחן כולל היבטים מעוררי קושי כמפורט בפס' 5 לדבריי לעיל. מטעמים שפורטו שם, שירות המבחן לנוער שהוא הגורם המקצועי, התרשם כי מדובר בבחור צעיר עם קושי בקבלת סמכות וגבולות ועם קווי אישיות לא בשלים, שעומד בפתחה של דרך לביסוס דפוסים אנטי סוציאליים, שחוזר ומסתבך בעבירות בעלות מאפיינים דומים, ומתקשה לשתף פעולה עם גורמי טיפול. שירות המבחן העריך כי הסיכון להישנות עבירות דומות מצד הנאשם בעתיד, הוא גבוה.

29. בפסק דינו של בית המשפט העליון בתיק ראזם, נפסק כי בעבירות שבוצעו על רקע לאומני אידיאולוגי, יש מקום ליתן משקל ניכר לעקרון ההלימה ולשיקולי הרתעה והגנה על שלום הציבור (שם, פס' 24). דברים אלה מקבלים משנה תוקף במקרה הנוכחי, שכן השיקולים לחומרא בעניינו של הנאשם שלפניי כאמור לעיל, מדגישים את הצורך לא רק בהרתעת הרבים אלא גם בהרתעת היחיד. בהתחשב בכל אלה, ראיתי להעמיד את עונשו של הנאשם מעל לחלק התחתון של המתחמים שנקבעו.

בהמשך לכך, אזכיר כי בפס' 18 לדבריי לעיל ציינתי כי מאחר שהמעשים נושא האישומים השני עד הרביעי בוצעו במסגרת החברות הפעילה של הנאשם בארגון טרור כמפורט באישום הראשון, אראה לגזור עונש כולל בגין שני המתחמים, תוך חפיפה מסוימת ביניהם.

בהתחשב בכל אלה, אני רואה לגזור על הנאשם בגין מלוא מעשיו בתיק העיקרי עונש כולל של **66** חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים שצופים פני עתיד.

30. בכל הנוגע לעקרון **האחידות בענישה** - נקודת המוצא היא כי עקרון האחידות בענישה אינו מבוסס על הפעלה של נוסחה מתמטית-מכנית בדבר העתקת עונשים מנאשם אחד למשנהו, אלא נדרשת בחינה מהותית של הדברים.

בתיק ראזם השית בית המשפט העליון עונש של **56** חודשי מאסר בפועל על נאשם 1 באותו תיק, שהיה נעדר הרשעות קודמות בפלילים (אף שהייתה לחובתו אי הרשעה בעבירה שלא ממין העניין). העונש הנ"ל של 56 חודשי מאסר בפועל, הושת בגין אישום אחד של חברות פעילה בארגון טרור, ושני אישומים נוספים כמפורט בפס' 12(א) לדבריי לעיל. בהשוואה לכך, הנאשם שלפניי נעדר הרשעות קודמות בפלילים (אף שלחובתו תיק נוער תלוי ועומד שצורף לתיק העיקרי). הוא הורשע באישום אחד של חברות פעילה בארגון טרור, ובשלושה אישומים נוספים. במילים אחרות: הנאשם שלפניי הורשע באישום אחד נוסף ביחס לנאשם 1 בתיק ראזם - אישום הכולל שורת עבירות חמורות שהעונשים המרביים בגין הם משמעותיים כמפורט לעיל. ברור, אפוא, כי על עונשו של הנאשם שלפניי להיות חמור ביחס לעונש שבית המשפט העליון השית על נאשם 1 בתיק ראזם.

מסקנה דומה מתבקשת בהשוואה לתיק אבו עסב, במסגרתו נגזר עונש של **47** חודשי מאסר בפועל בגין אישום

של חברות פעילה בארגון טרור ואישום אחד נוסף, והכל בהתחשב גם בעברו הפלילי המכביד של אבו עסב כמפורט בפס' 12(ב) לדבריי לעיל. כאמור, הנאשם שלפני נעדר הרשעות קודמות בפלילים, אולם הוא הורשע לצד אישום אחד של חברות פעילה בארגון טרור, בשלושה אישומים נוספים. במילים אחרות: הנאשם שלפני הורשע בשני אישומים נוספים ביחס לאבו עסב. המסקנה המתבקשת מכך היא כי על עונשו של הנאשם שלפני להיות חמור ביחס לעונש שנגזר בתיק אבו עסב.

אשר לתיק פלוני ולתיק י"ע - כמפורט בפס' 13 לדבריי לעיל, מדובר בשני תיקים שדנו בעניינם של נאשמים קטינים שנטלו חלק פעיל בפרשה הנדונה לפני:

בתיק פלוני הושת על נאשם 1 עונש של 65 חודשי מאסר בפועל וזאת בגין אישום אחד של חברות פעילה בארגון טרור, ארבעה אישומים נוספים בתיק העיקרי, ושני תיקים מצורפים, כמפורט בפס' 13(א) לדבריי לעיל. לא יכול להיות חולק שמעשיו של נאשם 1 בתיק פלוני, חמורים ביחס לנאשם שלפני. עם זאת, לא ניתן לגזור גזירה שווה בין עונשו של קטין לעונשו של בגיר (השוו: ע"פ 6210/13 גונן נ' מדינת ישראל, פס' 8 (14.11.2013) שם צוין כי: "טענות המערער על אודות פגיעה בעקרון אחדות הענישה והפלייתו לרעה ביחס לאחרים בפרשה, אינן משכנעות... אין דין קטין... כדינו של בגיר..."). אמת, פער הגילאים בין נאשם 1 בתיק פלוני (שהיה קטין מעל גיל 17.5 בעת ביצוע העבירות) ובין הנאשם שלפני (שהיה בגיר בן 18 ומספר חודשים אותה עת), הוא פער גילאים שאינו רב. עם זאת, המחוקק קבע את גיל 18 כקו גבול שהוא בעל משמעות נורמטיבית בין קטינים לבגירים, ואף קבע הוראות חוק שונות תוך מערך איזונים שאינו זהה בענישת קטינים ובענישת בגירים. בהתחשב בכך, הגם שברגיל בעבירות טרור ובעבירות ממניע לאומני אידיאולוגי, שיקולי הקטניות והשיקום לא יהוו בהכרח את חזות הכל, עדיין אין ניתן לומר כי הם אינם זוכים למשקל ולו מתון (השוו: ע"פ 3793/18 פלוני הנ"ל, פס' 46-51). ממילא, שיקולי ענישה מיוחדים ביחס לקטינים, יכולים להוביל להתחשבות עונשית בקטין ביחס לבגיר, באופן שאין לצפות לזהות בענישה בין השניים. בהתאם לכך, הפער בעונש הכולל שייגזר על הנאשם שלפני (לרבות בגין תיק הנוער המצורף כמפורט להלן) לעומת העונש הכולל שהושת על נאשם 1 בתיק פלוני (לרבות בגין תיקי הנוער שצורפו שם), יכול להיות מוסבר על רקע השוני בין ענישת בגיר לענישת קטין. בכל מקרה, הפער העונשי בין השניים אינו דרמטי במידה המחייבת הקלה עם הנאשם שלפני מטעמי אחדות בענישה.

בכל הנוגע לתיק י"ע - כפי שפורט בפס' 13(ב) לדבריי לעיל, באותו תיק נגזר על הקטין י"ע עונש של 33 חודשי מאסר בפועל, וזאת בגין אישום אחד של חברות פעילה בארגון טרור, ושלושה אישומים נוספים. למיטב הבנתי, העונש האמור נבע מכך שחלק מהעבירות בוצעו באורח ספונטאני ולא כחלק מהחברות הפעילה בארגון טרור; תסקיר שירות המבחן לנוער בעניינו של י"ע כלל גם היבטים חיוביים; וכמו כן לי"ע לא היה עבר פלילי ואף לא תיקים תלויים ועומדים. מכל מקום, הדברים שצינתי לעיל בענין הקושי ליישם באופן דווקני את עקרון האחדות בענישה כאשר מדובר בענישת קטין מול ענישת בגיר, תקפים גם כאן.

31. סיכומם של דברים; נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני רואה לגזור על הנאשם שלפני בגין מכלול העבירות בהן הורשע בתיק העיקרי, עונש כולל של 66 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים.

II. תיק הנוער המצורף - הכרעת דין משלימה וגזירת הדין

32. כפי שצוין בראשית הדברים, הנאשם צירף להליך שבכותרת תיק נוער במסגרתו הודה כי בעת שהיה קטין, הוא ביצע עבירה של ניסיון לתקיפת שוטרים בנסיבות מחמירות, וכן עבירה של היזק בזדון. הנאשם ביצע את העבירות האמורות ביחד עם מעורב נוסף (הוא נאשם 1 בתיק פלוני, שאף הוא היה קטין בעת ביצוע העבירות נושא התיק המצורף). כל אחד מהשניים ידה אבן לעבר צוות של עובדי עיריית ירושלים שהגיעו ביחד עם שוטרים לעיסאויה כדי למחוק כתובת גרפיטי מקיר בשכונה. בעקבות כך, נגרם נזק פח לניידת משטרה.

לטובת הנאשם, ניתן לציין ביחס לתיק הנוער המצורף כדלקמן: ראשית, הנאשם היה קטין כבן 17.5 בעת ביצוע העבירות. שנית, בעת ביצוע העבירות נושא התיק המצורף, הנאשם היה נעדר עבר פלילי ואף נעדר כתבי אישום תלויים ועומדים. שלישית, כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם במסגרת התיק המצורף, אינו כולל עבירות לפי חוק המאבק בטרור. זאת ועוד; אין טענה כי העבירות בוצעו במסגרת חברות פעילה בארגון טרור, ואף אין טענה כי הנאשם ביצע את העבירות ממניע לאומני אידיאולוגי. רביעית, הנאשם הודה במעשים נושא התיק המצורף ונטל אחריות עליהם לפני.

לצד כל אלה, **לחובת הנאשם** יש לשקול את העובדה שהוא היה על סף גיל בגירות בעת שביצע את העבירות נושא תיק הנוער המצורף. כמו כן, נזקף לחובתו תסקיר שירות המבחן הכולל היבטים מעוררי קושי כמפורט בפס' 5 לדבריי לעיל.

33. הסנגור לא התנגד להרשעת הנאשם בגין המעשים בהם הודה במסגרת תיק הנוער המצורף, ובצדק. זאת בשים לב לחומרת המעשים, לעובדה שבוצעו על סף גיל בגירות, ולהעדר המלצה שיקומית. באיזון בין השיקולים, אני רואה להרשיע את הנאשם בעבירות בהן הודה בתיק המצורף, ולהשית עליו עונש כולל בגין התיק העיקרי והתיק המצורף יחדיו, כך שסך הכל יעמוד עונשו של הנאשם בגין שני התיקים על **72** חודשי מאסר בפועל, לצד מאסרים מותנים. כמו כן, נוכח נזק הפח שגרם הנאשם לניידת המשטרה במסגרת התיק המצורף, אראה להטיל עליו גם קנס כספי בשיעור מתון.

סוף דבר

34. נוכח מכלול הטעמים שפורטו, אני גוזרת על הנאשם בגין שני ההליכים שבכותרת יחדיו (**התיק העיקרי** - ת"פ (מחוזי י-ם) 9979-03-22; **והתיק המצורף** - ת"פ (שלום לנוער י-ם) 70483-12-20) את העונשים הבאים:

(א) 72 חודשי מאסר בפועל, החל מיום מעצרו בתיק העיקרי (וכן בניכוי ימי מעצר בתיק המצורף אם וככל שקיימים לפי רישומי שב"ס. לדברי הסנגור, הנאשם שוחרר בתיק המצורף ללא תנאים).

(ב) מאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע שהיא בגדר מעשה טרור, או עבירה בנשק מסוג פשע, או עבירת אלימות מסוג פשע, או עבירת הצתה, או

עבירת חבלה במזיד.

(ג) מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר. התנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת התפרעות, או עבירה מסוג עוון שהיא בגדר מעשה טרור, או עבירה בנשק מסוג עוון, או עבירת אלימות מסוג עוון (לא כולל איומים), או עבירת היזק בזדון.

(ד) קנס בסך 1,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד יום 1.8.2023.

המזכירות תמציא העתק גזר דין זה לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אייר תשפ"ג, 17 מאי 2023, במעמד הצדדים.